

Ita semp gaudiū nostrum in hac
ualle lacrimarū. lacrimarū pāne cō
diri debet: vt semp non solum exte
ma sed et prima gaudij luctus oc
cupet: qz et si magna ē gaudiorū
materia. sed maxia est dolorū. Me
mor fui dei clamat iust⁹ et delecta
tus sum: sed ex statū subiūgit: defes
cit spīrit⁹ meus: turbat⁹ sum ⁊ nō
fui locut⁹. **Q**uod si is in vigilijs vni
us cuiusqz sancti cogitare debemus
quid faciem⁹ in solēnitate sanctoz
et sumorū apostolorū: petrū et pa
ulū loquor. **S**ufficeret vni⁹ festiui
tas ad infundendā exultatōnē vni
uerse terre: sed amborū iūcta ē ad
cumulum gaudiorū: vt quomodo i
vita sua dilexerūt se ita et in mor
te non sint separati. **Q**uid illis po
tentius dum fuerunt in terris quo
rū alteri tradūtur clauēs regni ce
lorū alteri magisteriū gentiū: ala
ter anamā et saphirā occidit in ver
bis oris sui. alter donat quicquid do
nat in psona cristi: et cū infirmatur
tunc fortior est et potens. **Q**uā po
tētiōres sūt in cel. qui tam potētes
fuerunt in terris. **E**t qui nobis re
liquerunt maiora exempla. q̄ illi q̄
in fame et siti. i frīgore et nuditate
et in omnibus illis que paulus enu
merat. iugiter sunt afflicti: et demū
felici martirio regna celestia cōscē
derūt. **V**ere nobis rubor: cōfusiōnis
sunt. quos vix audem⁹ respicere ne
dicam imitari. **O**remus ego eos. ut
ipsi apiciū nobis reddāt amicū suū
iudicem nostrū. qui est deus benedi
ctus in secula.

In die festo eorundē sermo p̄m⁹

Gloriosa nobis solēnitas il
luxit. quā p̄clari martires
martirū duces apostolorū
principes morte clarissima cōsecre

uerunt. **I**sti sunt petrus et paulus
duo magna luminaria. quos deus
in corpore ecclesie sue constituit q̄
si geminū lumen oculoꝝ. **D**ij mihi
traditi sunt in magistros ⁊ i mebi
atores quibus secure me cōmittere
possim: quia ⁊ notas michi fecerūt
vias vite. ⁊ mediantibus illis ad il
lū mediatorē ascendē potero qui
venit pacificare p sanguinē suū
⁊ que in celis ⁊ que in terris sunt.

Ille enim in vtraqz natura purissi
mus est. qui peccat⁹ non fecit nec
inuentus est dolus i ore eius. **Q**uo
modo ab illū accedere audebo. qui
sū supra mobū peccās peccator qz
peccaui super numerū arene maris
cū ille purior. ego impurior: esse nō
possim. **V**erendū ne incidam in ma
nus dei viuētis si illi appinquare v
inherere p̄sumpsero. quem a me tā
ta differentia diuidit: quātū distat
inter bonum et malū. **P**ropterea
dedit michi deus homines istos: q̄
⁊ homines essent et peccatores. et
maximi peccatores: qui in seipis et
de seipis discerent q̄liter alijs mise
rerī deberent. **M**agnorū em crimī
nū rei. magnis crimīnib⁹ facile bo
nabunt veniā: ⁊ i qua mensura mē
sum est eis: remetietur nobis. **D**eci
cauit peccatū grante petrus apo
stolus ⁊ fortassis quo grādius mul
lū ē: ⁊ tā velocissime q̄ facillime ve
niā cōsecutus ē: ⁊ sic ut nichil de sin
gularitate sui p̄mat⁹ amitteret. **S**i
⁊ paulus qui i ipā viscera nascētis
ecclesie tam singulariter q̄ icōpara
biliē grassat⁹ ē p̄ ipius filij dei vo
cem ad fidē adducit: ⁊ p̄ tātis ma
tātis bois replet⁹ ē: ut vas electō
nis fieret ad portādū nomē ei⁹ co
rā gētib⁹ et filijs et regib⁹ israel.
Vas dignum et celestibus ferculis

repletur: de quo et sanus escaui: et
infirmus accipiat medicinā. Tales
decebat humano generi pastores
et doctores cōstitui: qui et dulces es-
sent et potentes: et nihilominus sa-
pientes. Dulces vt me blande et mi-
sericorditer susciperent: potētes vt
fortiter pregerēt: sapientes vt ad
viam et p viam deducerēt que du-
cit ad ciuitatē. **Q**uid petro dulcius
q̄ tā dulcē ad se omnes cōuocat pec-
catores: sicut et actus apostolici et
epistolaz ei⁹ series attestat. **Q**uid
illo potentius cui et terra obediuit
cum mortuos reddidit et mare sub
pedibus eius se calcabile p̄buit: qui
symonē magum spiritu oris sui in a-
ere attigit: qui clauēs regni celoz
tā singulariter accepit vt p̄cedat sē-
tentiā petri sētentiā celis. **P**eni⁹ qd
cūq; ligaueris inquit sup̄ terrā: erit
ligatū et in celis et quodcūq; solue-
ris sup̄ terrā erit solutum et in celis.
Quid aut illo sapiētius cui nō caro
et sāguis reuelauit. **L**ibētissime pau-
lus sequor: qui p̄ nimia dulcedine lu-
get eos q̄ peccauerūt et nō egerūt
penitētiā: qui fortior est omni p̄n-
cipatu et potestate: sapiētiā et me-
dullā sacroz sensuū non a p̄mo vel
a secundo sed a terciō celo largiter
asportauit. **D**ij sūt magistri nostri:
qui a magistro omniū vias vite ple-
nius didicerūt: et docent nos vsq; in
hodiernū diem. **Q**uid ergo docue-
runt: vel docēt nos apostoli sancti.
Nō piscatoriā artē nō cenofactoriā
vel quicquid huiusmōi est: nō plato-
nem legere: nō aristotelis verfutias
inuersare: non semp discere et nūq̄
ad veritatis sciētiā puenire. **D**ocu-
erunt me viuere. **P**utas parua res
est scire viuere. **M**agnū aliqd imo
maximū est. **N**ō viuit qui supbia in

flatur q̄ luxuria sordidatur: qui ce-
teris inficiē pestibus: quomā nō est
hoc viuere sed vitam cōfundere: et
appropinquare vsq; ad portas mor-
tis. **B**onā vitā autē ego puto: et
malā pati et bona facere: et sic pse-
uerare vsq; ad mortem. **D**icē vul-
go qz qui bene se pascit bene viuit
sed mētita est iniquitas sibi: qz non
bene viuit nisi qui bonū facit. **A**rbi-
troz aut q tu q̄ in cōgregatione es
bene viuis: si viuis ordinabiliter. so-
ciabiliter et humiliter. **O**rdinabiliter
tibi: sociabiliter pximo: humiliter deo.
Ordinabiliter: vt in omni cōuersati-
one tua sollicitus sis obseruare vias
tuas et in cōspectu domini et in con-
spectu pximi: cauens et tibi a pec-
cato et illi a scādulo. **S**ociabiliter vt
studeas amari et amare: blandū te
et affabilē exhibere: sup̄ponere nō
solū patiēter sed et libēter infirmis
rantes fratrū tuoz tam morum q̄
corporū. **H**umiliter vt cum hec om-
nia feceris spiritum vanitatis stude-
as exsufflare qui ex huiusmōi nasci
solet: et quantūcūq; illum sēseris: ne
gare oīmo consensū. **S**ic et in pati-
endo malū quomā triplex est: tripli-
cem prudētiā adhibere te oportet.
Est enim qd a te pateris: qd a px-
imo: quod a deo. **P**rimū est austeri-
tas penitētie: secūdū vexatio alie-
ne malicie: terciū flagellum correcti-
onis diuine. **I**n eo qd pateris a te
debes volūtarie sacrificare: quod a
pximo: patienē ferre: qd a deo: sine
murmure et cū gratiaz actione su-
stinere. **N**on multi filiorum adam
q̄ errauerūt: in solitudine i in aquos
so. **E**rrauerūt plane et erra it a via
veritatis: q̄ in solitudine supbie
cedētes socialem vitam habere nō
volunt: quoz singularitas associari

ren potest. **S**ed et i macula: quia
nullo imbre lacrimarum compūti:
in terra sterili et arēti ppetua ficiis
tate morantur. **P**ropterea viam ci-
uitatis habitaculi nō inuenerunt: qz
inueterati in terra aliena comquā-
ti sunt cū mortuis: deputa i cum his
qui i inferno sunt. **N**ō erat ita soli-
tarius ille de quo sanctus iher c mias
ait. **B**onū est viro cū portauerit iu-
gum ab adolescētia sua: sedebit soli-
tarius et racebit: quia leuabit se su-
per se. **I**lli errauerūt: sed iste sede-
bit. **S**emper illi enim errāt cor: desiste-
rūt nō sedet. **S**ed sedebit solitarius. cū
habuerit honore singularitatis illi9
videlicet iudiciarie potestatis in-
g nē: quod sancti i terra sua posside-
bunt cū leticia sempiterna erit eis.
Quare? **Q**uia leuabit se sup se: id ē
cū adolescēs esset. et etatis lubrice se
taret ardores senem induit: reliquē
quod erat: assumens quod nō erat.
Leuabit inquit se super se: qz nō re-
spicit ad se: sed ad illū qui est super
se. **S**edebit enim et tacebit mō etiā
a strepitu diabolicarū suggestionū
a strepitu carnalium desideriorū: a
strepitu mūdi. **F**elix anima que lin-
guas istas nō exaudit audiat licet:
illa multum felicioz si tñ aliq est: cui
penitus nō locūtur. **H**ec ē sapiētia
quā apostol9 loqitur inter pfectos
et absconditā in misterio: quā nemo
pncipū seculi huius cognouit. **S**ic
me apostoli et viuere et cōscendere
docuerūt. **G**ratias tibi domine ihe-
su: qui abscondisti hec a sapiētib9 et
prudētib9 et releuasti ea puulis istis
qui te securi sūt: et reliqunt oīa p-
pter nomen tuum.

Sermo secūdus vnde sup.

Andi isti quoz solēnis hōs

die passio celebrat. **M**ultā nō de se
loquēdi causā: mltā qmateria p-
ere. **V**ex ego vnū timeo: ne totis
ens audita verba salutis. vilescere
nobis incipiāt tanquā vba. **V**ilis si-
quidē et volatilis res vbu hois: nul-
lius molis. nullius pōderis nulli9 p-
cij: nullius soliditatis. **A**erē vberat
vnde et vbu dicit: et sicut foliū qd
vento rapit: effluit: et nō est q cō-
deret. **N**emo vestz fratrū sic acci-
piat: imo nemo sic despiciat vbu dei.
Dico em vob: bonū illi fuisse si nō au-
dissz hō ille. **F**ruct9 vite sūt vba dei
nō folia: et si folia: s aurea sūt. **P**ro-
inde nō paruipēdant: nō ptrafēnt:
nō pteruolēt. **I**pa qz colligite fra-
gmēta ne pereāt. **T**erra enim q sē-
pi9 supueniētē suscepit imbrim
et nō fecerit fructū terrarepha ē:
et pxima maledictio. **S**ic et ea q in
euangelio sterilis ficulnea legi: si
postea q foderit circa eā vinea cul-
tor atqz miserit stercorea nihilomin9
steril muēta fuerit: nōne iā securis
ad radicē illi9 arboris est pōnēda?
Et ego dico vobis: si min9 boni in
secularitū inuenient maiorē in eis
dominus habet itur9 est patiētia qm
nobis: qbus celestium consolationū
pluuiam volūtariam segregauit:
qbus nō sarcul9 discipline: nō pau-
ptatis stercorea defuerunt. **A**n non
stercorea sūt abominatōes egiptio-
rū: quas imolam9 deo nostros ster-
corea plane: vilia ad aspectū: sed ad
fructū vtilia. **N**ō refugiat hanc se-
ditatē q fecunditatē desiderat. **S**ic
tē ex deformi stercore aceruo q im-
portat in agrū. **F**ormosus furret a-
ceru9 manipuloz q repositabit et
agro. **P**ropterea nō vilescat vob
vilitas preciosa: sed pciōsus cūctis
thesauris egipti xpi improprium

estimare. **V**erū tamē terrenū habē
tib⁹ sterquiliniū ip̄a quoq; cele-
stis nō deest pluuiā. que est oratōnū
tenorio: iocūda ruminatō psalmo
die. dulcis meditatō: cōsolatio scri-
pturaz. **D**eniq; et hęc ip̄a pluuiā ē
quā accipitis p os meū: si qñ de flus-
mine cuius impetus letificat dei ciui-
tatē et torrente voluptatis illi⁹ ali-
qua sup vos dum de eis loqmur stil-
licidia stillare cōtigerit. **S**ed necesse
habeo interdū circūfodere: quomā
quidem posuerūt me custodem et cul-
tores in vineis. **D**eu qui meā nō cor-
lui nec custodiui. **N**ecesse habeo ta-
mē. dū hunc occupo locū: et circūfo-
dere: nō unq; et apponere stercora.
Molestū id quidē sed dissimulare nō
audeo: sciens multo amplius securi
nociturā q̄ sarculū ignē q̄ fimum.
Itaq; et arguere et increpare interdū
necesse ē: nec ignoro fimum esse ver-
bum increpatoriū. verbū amatoriū
verbū imperij: et quod si nō excuset
necessitas: ip̄m quoq; minus deceat
pferentē. **S**ed agimus q̄ hoc fimo et
si aliquos impinguari: sed alios pla-
ne et lapidari et indurari videmus.
Nunc nanq; scriptum ē. **D**e stercore
bom lapidabitur piger. **A**n nō im-
pinguat qui increpatus benigne ac-
cipit. mansuete respondet: libenter
emendare conatur. **N**ec plane salu-
bris et fecūda impinguatō ē: ut cor-
ripiat me iustus in misericordia et in-
creper: oleū aut peccatoris nō impin-
guet caput meū. **E**x ea siquidē pin-
guedine quā generat oleū peccato-
ris abundanti⁹ pullulāt sp̄me et tri-
buli: et omnis radix amaritudinis
germinat copiosi⁹. **I**taq; q̄ iustoz
increpationē misericordiaz nominat
latis indicat quēadmodū suscipiēda
sūt: q̄ benigno aio: q̄ deuota mens

te: quātaq; ei gratia sit habēda.
Sic em accipientib⁹ nobis erit impi-
guatio salubris: non fertilis vicio: ū
quēadmodū oleū peccatoris: s; fru-
ctus illius quē secūdū apostolū ha-
bem⁹ i sanctificatōne. **Q**uid aut fa-
cim⁹ tibi o piger: q; ad hanc miseri-
cordiā irritaris magis et exasperaris?
Nōne bonū fimum sparsi i agro tuo?
Vnde ergo lapides habet⁹. **S**ed tu in-
imice homo quomā qui diligit miq̄
tatē odit animā suā. tu inq; inimice
homo hoc fecisti qui desideria tuā non
executere s; excusare pergens fimum
tibi puertis in lapides: et vnde ip̄m
guari debueras lapidaris. **D**ecidit
co bicta sūt fratres: ut noueritis q̄
benigne audiendum sit q̄ deuote
suscipiēdū q̄ sollicitē cōseruandum
quicquid ad animaz salutē ptinet:
et nō sicut uerbū hominū. s; sic vere
est verbū dei: siue illud cōsolatoriū
siue cōmonitoriū: siue etiā increpato-
riū videat⁹. **E**xcessi fateor ip̄ius ape-
modū festiuitatis oblitus: sed ut ar-
bitro: nō ad insipientiā vobis: si fir-
miter inheserint animo que audistis.
Et nunc ut de solēmitate ip̄a ulbre-
uiter aliquid loqui tēptemus apo-
stolorū crīsti festus agitur dies: q̄
bus sane plurimū a nobis honorem
deberi scio: s; utrū possit aliquis ex-
hiberi hesito satis. **N**imis em hono-
rati sunt amici tui deus: nimis cōfor-
tatus est principatus eoz. **Q**uid
enim? Si i terra adhuc positi omnia
poterāt nō quidē in se sed i crīsto:
quid nō poterūt hōie viuētes in et-
na felicitate cum ip̄o? **M**ortales ad
huc et morituri imperiū vite et mor-
tis videbant⁹ habere. solo nimirum
verbo mortificātes viuos et mortuos
suscitātes: quātomagis nūc cum
honorati sūt nimis. cōfortatus est
O m

principatus eorum. Sed quid est fra-
tres. Cū apostolorum beatā hodie me-
moriam celebret: nūquid natiuitatis
seu cōuerfionis eorum aut certe vite
vel miraculorum solemnis agere cōme-
moratio. Non est fratres natiuitas
tis humane solemnitatis: sicut paulo
an̄ bti iohānis diē nataliciū celebra-
stis. Nūc enim nascens honoretur quia
nascitur sanctificatur. Demique in iohā-
ne solo celebrior est passio natiui-
tas: quia et si passus pro christo ē cū
iusticia et veritate occubuit: euidentius
tamē natus pro eo est nimirū hō
missus a deo qui in hoc natus ē ad
hoc venit in mūdū. ut prohiberet testi-
moniū veritatis. Sed neque cōuerfionē
apostolorum aut eorum miracula hodie
recēsemus: sicut ceteris diebus alijs.
alterius quidem cōuerfio alterius de
carcere liberatio facta pro angelum
festiui ecclesie gaudijs ab memoriā
reuocat. Mortē specialius venerat:
qua nihil inter homines humano iudi-
cio plus horretur. Cōsiderate fra-
tres ecclesie sancte iudiciū: secundū
fidem nō secundū faciem iudicantis.
Mortē siquidem apostolorum in eorum
recolit solēmitate precipua. Hodie
nimirū petrus crucifixus ē: hodie de
collatus est paulus. Nec hodie ne
causa festiuitatis: hec p̄sentiū mate-
ria gaudiorum. In hijs igitur festū a-
gens diem et letum. sine dubio sp̄s
ritū sp̄s habet ecclesia. spiritū dñi:
in cuius conspectu sic habes in psal-
mo p̄ciōsa ē mors sanctorum. Quātos
enī dum paterentur apostoli credi-
m⁹ affuisse: qui nequē p̄ciōsis mortis
b⁹ illorum mideret. Vixit enī oculus
in sp̄s mori: et estimata est
afflictio exitus eorum. Et sic quidem
vixit oculis in sp̄s mori: mihi autē
ait ap̄beta. nimis honorati sūt am-

ici tui deus: nimis confortatus ē p̄nci-
patus eorum. Fratres: amici dei mori
videtur oculis in sp̄s mori: sed in o-
culis sapiētis iudicā pot⁹ obdormire.
Demique lasarus dormiebat quia ami-
cus erat: et cū dederit dilectis suis so-
mnū: ecce hereditas domi. Studea-
m⁹ fratres viuere vita iustorum: sed
morte eorum mori multo magis deside-
remus. Sapiētia enī iustorum nouissima
preferit: ibi nos iudicās ubi nos in-
uenerit. Om̄io necesse ē vite p̄ncis si-
nem future colere p̄ncipio: nec
ibi tolerabilis dissimilitudo est. Sic
enim si quis duo sibi ut ita dixerim
cinctoria cōsuere aut colligare vo-
lueris: minus de reliquis partibus cu-
rans. ipsa que sibi copulanda sūt capi-
ta vniūformiter parat ne desideat a
seip̄s: ita dico vobis quanteumlibet
extiterit cōuersatio spiritalis: si ca-
nalis fuerit cōsummatio nostra vite
illi sp̄ali penitus non coheret: nec
caro et sanguis regnū dei poterunt
possidere. filia ait sapiens memora-
re nouissima tua: et non peccabis.
Nimirū quod hec maxime recordatio
faciat timoratum. timor expellat pec-
catū: negligētia nō admittat. Dic-
it moyses de quibusdā. vtm̄ ait sapa-
rēt et intelligerēt: ac nouissima pui-
derēt. in quibus utiq; verbis tria no-
bis video cōmēdari: sapiētiam. intelli-
gentiam. puidētiam. Arbitror sane
tribus eas assignari posse tēporibus
ut eternitati quod a imago reformari
videat in nobis: p̄sētia moderantibus
pro sapiētia. p̄terita pro intelligentia diu-
dicantibus: nouissima puidētibus ab
cautelā. Nec nēpe spiritalis ē exerci-
tū sūma. Is forma studiū spiritalis. ut
sapienter disponamus p̄sēntia no-
stra: recogitemus in amaritudinē
anime nostre pro p̄terita. Futura quod

sollicite prouideamus. **S**obrie et iuste
et pie uiuamus in hoc seculo ait apo-
stolus. ut uidelicet in p[re]senti sobrietate
obstet: ut iusta satisfactio[n]e p[re]terita
q[ue] nob[is] in fructu salutis p[re]terire
t[em]pora redimam[us]: ut pietatis clipeu[m]
imminentib[us] de futuro piculis oppo-
namus. **S**ola est eni[m] que ad omnia
ualet pietas: cultus scilicet dei humi-
lis et deuotus: nec aliter nobis e[st] p[ro]-
uidere nouissima. nisi ut vniuersa q[ue]
nobis imminere videtur pericula sedu-
la nobiscu[m] cogitac[i]o[n]e versantes: di-
scamus de nostra om[n]ino industria.
magis aut[em] de nostris diffidere mer-
tis: et soli diuine nos p[ro]tectioni com-
mittere pio quoda[m] mentis affectu
pie intenc[i]onis in ip[su]m cuius datum
optimum et bonu[m] p[ro]fectu[m] est. s[um]ma-
tio felix et mors preciosa. **H**abes in
euangelio tria is ip[s]o tibi sermone d[omi]ni
comendata. **B**eat[us] inquit pauperes:
beat[us] mitis: beat[us] qui luget. **B**eat[us]
qui sapiunt: p[ro] desiderio celestiu[m]. in
terno quoda[m] sapore mentis p[re]sentia
respuentes. **B**eat[us] qui nouissima prou-
ident: in mansuetudine suscipientes
infitu[m] verbu[m] quod eor[um] saluare ani-
mas p[ro]t[est]: et pietate cordis ad futuru[m]
tendunt hereditate[m]. **B**eat[us] qui p[re]senti-
nu[m] intelligentes errorem: crebris la-
uant lacrimis lectu[m] suu[m]. **V**ides quid
optat vir sanctus: quid obtinere cu-
pit eis p[ro] quib[us] orat? **V**tinam inquit
saperent et intelligerent: ac nouissima
prouiderent. **A**c si manifestius dicat.
Vtinam esset in eis spirit[us] sapietie et in-
telligetie atq[ue] filij. **V**tinam is in nob[is]
inueniatur fratres: ut suauiter omnia
nostra per sapietia[m] disponamus. ut
intellectu p[re]terita peccata d[omi]ne:
mus: ut prouideamus futura consilio.
Vtinam sapiamus ad presentis vite
moderatione[m]: utinam intelligamus

ad p[re]terite correptionem. utinam
deuota in deu[m] fide prouideamus: ut
felicem habeamus ip[s]o miserate co[n]-
summac[i]o[n]e. **H**ic eni[m] est funiculus tri-
plex quo trahimur ad salutem: ordin-
ata co[n]uersatio. rectu[m] iudicium: fides
deuota.

Sermo tercius unde supra.

Merito fratres apostolis san-
ctis attribuit mater eccl[esi]a.
quod in sapietie libris legitur. **H**ic
fuit viri misericordie: quor[um] iusticie
obliuio[n]e no[n] acceperunt: cu[m] semine
eoru[m] p[er]manet bona. **S**unt eni[m] hij pla-
ne viri misericordie: siue q[uia] miseri-
cordia[m] co[n]secuti. siue quia misericor-
dia pleni seu quia misericorditer a
deo nobis donati sunt. **E**t vide quam
misericordia[m] co[n]secuti sunt. **P**aulum
interroga de se ip[s]o: v[er]o magis sp[irit]u
co[n]fitem[ur] ausculta. **Q**ui fui blasphemus
et persecutor et iniquus. s[ed] miseri-
cordia[m] co[n]secutus sum. **Q**uis eni[m] non
audivit quanta mala sanctis fecerit
in iherusalem? **N**ec in sola iherusalem
sed et tota iudea insanie ferebatur
habens: ut cristi membra laniaret
in trinis. **B**enign[us] hac furia v[er]o s[er]ibat:
sed p[ro]uentus a gra[m] est. **I**bat sp[irit]us
minarum et cedis in discipulos d[omi]ni:
et discipulus domini factus est: cui
ostenderetur quanta eu[m] oporteret p[ro]-
noie ip[s]ius pati. **I**bat diru[m] toto cor-
po vir exaltatus: et subito in electio[n]is
vas mutatus est: ut ia[m] cor illius eru-
tuaret verbu[m] bonu[m]. verbum pium
et dicet. **D**ne quid me vis facere?
Nec v[er]o q[uia] h[ec] mutatio dextere ex-
celi. **M**erito p[ro]inde loquebatur.
Fidelis sermo et omni acceptione
dignus: quoniam dominus ihesus
venit peccatores saluos facere. q[uia]

primus ego sum. **N**oc ergo apud
beatū paulū fiducie et cōsolatōnis
accipite fratres: ut ad dominū iam
cōuersos nō nimis cruciet p̄teritoꝝ
cōscientia delictōꝝ: sed tātū hūillet
vobis sicut et ip̄m. **E**go sū inquit mi
nimus apostoloꝝ: qui nō sū dignus
vocari apostolus: quia p̄secutus sū
ecclesiā dei. **I**ta et nos humiliemur
sū potētī manu dei: et fiduciā habea
mus quia et nos misericordiam con
secuti sumus. **E**t hoc quidē omnibus
nobis: quoniam omnes peccauimus:
et egimus hac gloria dei. **V**erū
apud beatū petrū aliud habeo qđ
appōnā: eo carius quo rarius: et qđ
singularius eo sublimius. **N**ā pecca
uit paul⁹. s̄ ignorā fecit i incredū
litate sua: petrus cū cecidit: apertos
habebat oculos. **P**orro vbi abūda
uit delictum superabūdauit et gra
tia. **E**orum si quidem qui peccant
anteqđ deum nouerint: anteqđ mis
ericordies eius expti sint: ateqđ portas
uerint iugum suauē et onus leue. p̄
usqđ deuotionis gratiā et cōsolatōes
acceperint spiritus sancti: eoz mō
copiosa redēptio est: et tales omēs
nos fuimus. **A**t eoz qđ post conuer
sionē suā peccatis et vicijs implicā
ingrati acceptē gratie et post mis
sā manū ad aratrū retro respiciunt
tepidi et carnales facti: aut post a
gnitāuiam veritatis retro eūt apo
state manifesti: eoz vtiq; p̄paucos
inuenias qđ post s̄ redeāt in grabū
pristinū: sed magis in sordibz positi
sordescant adhuc. **S**up quos ap̄le
ta deplorat quō obscuratū est aurū
inquit: mutatus est color optimus:
et qui nutriebant in croceis āplexa
ti sūt stēcora. **N**ec tamē si qđ huius
modi est desperamus de eo: tñ ut
resurgere velit cito. **Q**uāto em̄ diu

ti⁹ pmanebit: tātō euadet difficilior.
Beatus vero qui tenebit: et alligat
paruulos babilonis ad petras. **E**te
nim si creuerint: vix poterūt supari.
Filioli hec dico: ut nō peccetis. **S**i
si quis peccauerit aduocatū habe
mus apud patrem: qui potest quod
nos minime possumus: tātū qui cec
dit nō abiciat in malū ut p̄fundius
cabat: sed magis ut resurgat: cōfi
dens qđ nec ei negabitur venia si tñ
ex corde confiteat peccata sua. **S**i
em̄ is de quo loquimur petrus post
tā grauē lapsū ad tantam rediit
eminētiā sanctitatis: quis de cetero
desperet si tantū egredi voluerit a
peccatis. **A**ttēde quod scriptū est.
Egressus foras fleuit amare. **I**n e
gressu cōfessionē oris: in amaro fle
tu compūctioez cordis intellige. **E**t
attēde qđ tūc primū recordatus est
verbi quod dixerat ihesus. **T**ūc p̄
mū cordi fuit verbū quo p̄dicta fue
rat eius infirmitas: cū euauit p̄sup
ta temeritas. **V**e tibi qđ post lapsum
fortiorem te nobis exhibes. **V**e qđ
tam rigidus es in tuā ip̄i⁹ p̄niciē.
Inclinare poti⁹ ut melius erigaris:
et ne p̄hibeas frangi quod distor
tū ē: ut possit melius solidari. **Q**uid
indignaris increpanti gallos: tibi
potius indignare. **P**luuiam volun
tariā ait psalmista segregabis de
us hereditati tue: et infirmata est.
Bona infirmitas qđ segregat her
editati: qđ medicū non repellit. **I**ndu
ratus enī tāqđ vas figuli in virga
ferrea conteret: et hereditas infir
mata est ait: tu vero perfecisti eam.
Audistis certe quam misericordias
consecuti sint apostoli nostri: ut ita
nemo ex vobis super peccatis prete
ritis vltra qđ necesse sit confundat.
in cubili conscientie sue compunctus

Quid enī: **F**orſe peccāſti in ſeculo.
Nunquid āplius paulo: **Q**uod ſi
et ip̄a in religione: nunquid plus pe
tro: **A**ttamen illi in toto corde peni
tētiā agentes: nō modo ſalutem
cōſecuti ſūt: etiā ſalutis miniſteriu
et magiſteriū adepti ſūt ſāctitatis.
Et tu ergo fac ſimiliter: quoniā p
pter te ſcriptura loquit̄. viros illos
eſſe miſericordie: vtiq; ppter multā
miſericordiam quā conſequi merue
rūt. **P**otes tamē in hoc verbo etiā
illud nō incōuenienter accipere vi
ros miſericordie fuiſſe apoſtoloſ id
eſt plenos miſericordia: ſeu viros
miſericordie datos eccleſie vniūſe.
Scim⁹ em̄ q̄ viri iſti nec ſibi vixere
nec ſibi mortui ſūt. ſ; ei qui pro ip̄is
mortuus ē: magis aut̄ nobis omib;
pp̄ illū. **Q**uātū enī pderit nobis eo
rū iuſticia: quāto ip̄a q̄ ſicut oſten
ſū ē tātum pfuere peccataſ. **P**ro no
bis facit eorū vita: eorū doctrina:
etiā mors ip̄a. **E**t enī in oñi hōe oñi
nentiā: in p̄dicatione ſapientiā:
i paſſiōe ſua patiētiā nobis bti apo
ſtoli contulerunt. **Q**uartum uſq; ho
die conferre non ceſſant miſericor
dia pleni: quod eſt ſanctarum fru
ctus orationum. **Q**uamuis in ip̄a
eorū vita adhuc inuenias quod ā
numeres fiduciam ſcilicet quam no
bis miraculorum exhibitione p̄bu
erunt. **E**t quis enumeret q̄ multa
nobis p̄ eos beneficia prouenerūt:
Bene ergo de eis ſcriptura loquit̄
tur: quoniā iſi ſunt viri miſericordie
Et addidit. **Q**uorū iuſticie obliuio
nem nō acceperunt. **V**iſ ut nec tua
accipiat obliuionem? **A** triplici ca
ue periculo: et florebit in eternum
ante dominū. **L**egis enī: quia tepis
duſ es. incipiam te euomere ex ore
meo. **L**egis: ſi auerterit ſe iuſtus a

iuſticia ſua et cetera: omnium iuſtici
arum eius non recordabo. **L**egis q̄
buſdam dicendum in iudicio nō no
ui vos: illis ſine dubio qui receperūt
mercedem ſuam. **E**rgo omnis iuſti
cia tepida: omnis tranſitoria. omnis
vendida erit in obliuionē corā deo.
Sz nō ita apoſtolorū iuſticie: quod
ex eo ſatis apparet quod ſequitur:
cū ſemine eorū permanēt bona. **M**a
nēt enī uſq; hodie in nobis apoſto
lorū veſtigia: et eorū religio quia
ex deo eſt nō poteſt diſſolui. **V**eſtes
iſraelitici p̄ſi quadraginta ānis in
deſerto pſeuerauerūt itegre: multo
magis apoſtolorū veſtes ſup iumē
tū ſaluatoris appoſite. **C**um ſemine
inquit eorū. **Q**uod eſt ſemen quia
ſecutus adiūgit. hec reſtitas ſancta
nepotes eorū. **I**dem proſector ſe
mē fuit: et nepotes. **M**eminiſtis cre
do ſcientibus em̄ legem loquor: me
miniſtis inquam legalis mandati:
ut ſuſcitet frater ſup̄ſtes ſemē fra
tri deſuncto ſine ſemine. **Q**uis ſine
ſemie? **S**ingulariter ait ſū ego: do
nec trāſeam. **I**deoq; reſurgens. va
de inquit dic fratribus meis. **A**c ſi
dicat. **F**ratres ſūt: faciant quod fra
tres. **E**rgo per euāgeliū ip̄i nos ge
nuerūt: nō tamen ſibi ſed crīſto: qz
per euāgeliū crīſti. **H**inc eſt quod
moſte tulit paulus quosdam eorū
dici a quibus gemitu fuerant p̄ euā
gelium: indignans aduerſus eos
qui dicebant. ego ſum pauli. ego ſū
cepte ego appollo: crīſti magis o
mnes et fieri volens et dici. **I**taq;
ſemen apoſtolorum ſumus per pre
dicationem: ſed per adopcionem
et hereditatem ſemen crīſti: et apo
ſtolorum nepotes.

De dauid et golia.